

Grøn Branchebeskrivelse

Kulturhuse

Miljømæssig påvirkning,
motivation og barrierer.

Indhold

Indhold	2
Grøn Branchebeskrivelse – Kulturhuse	3
Hovedresultater	3
Om undersøgelsen	4
Om branchen	5
Branchens klima- og miljømæssige påvirkning.	6
Grøn organisering.	11
Motivation og grønne initiativer.	11
Barrierer og potentialer for grøn omstilling	18
Veje frem.	27
Referencer.	30

Grøn Branchebeskrivelse – Kulturhuse

Denne analyse er en del af Kulturens Analyseinstituts arbejde med at undersøge, hvordan forskellige dele af kulturlivet arbejder med grøn bæredygtighed. Formålet er at skabe ny viden om grønne tiltag, barrierer og potentialer i kultursektoren set fra et brancheperspektiv. Hver delanalyse stiller skarpt på én kulturbranche, og denne analyse handler om kulturhusene.

Hovedresultater

Kulturhusene viser stor vilje til at arbejde med grøn omstilling, men står over for betydelige barrierer:

- 93 % af respondenterne angiver ønsket om at reducere klimaaftryk som hyppigst angivne motivation for at arbejde med grøn omstilling.
- 56 % af respondenterne efterlyser øget økonomisk støtte for at kunne accelerere den grønne indsats.
- 28 % fører klimaregnskab (dvs. systematiske opgørelser af CO₂-udledning og miljøpåvirkninger). 49 % kender knap nok til ESG-kravene i EU's rapporteringsdirektiv Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD).
- Manglende personalekapacitet (51 %) og utilstrækkelig viden (38 %) nævnes som de største barrierer for grøn omstilling blandt kulturhusene.
- 51 % efterspørger kompetenceløft for at komme videre med den grønne omstilling.

Om undersøgelsen

Kulturens Analyseinstitut har som en del af opgaven Center for Bæredygtighed i Kulturlivet gennemført en spørgeskemaundersøgelse blandt kunst- og kulturinstitutioner i Danmark. Formålet er at kortlægge status på den grønne omstilling i drift og kunstnerisk produktion, herunder hvilke typer af klima- og miljøtiltag der allerede arbejdes med. Samtidig kigges der på kunst- og kulturinstitutionernes oplevede udfordringer, barrierer og særlige behov i arbejdet med grøn omstilling. Grøn bæredygtighed defineres her ud fra de planetære grænser (Rockström, et al., 2009) og Brundtland-kommissionens definition (Brundtland, Khalid, & Agnelli, 1987, s. 40). Spørgeskemaet er udviklet med afsæt i nordiske og europæiske forlæg (Heider Hov & Rogge Pran, 2024) og er tilpasset efter pilottests med aktører fra forskellige kulturbrancher.

Datagrundlag og udsendelse

Analysen bygger på en webbaseret spørgeskemaundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut gennemførte i perioden oktober 2024 til februar 2025. Grundet en lav svarprocent blev spørgeskemaet sendt ud igen i september-oktober 2025. Spørgeskemaet blev distribueret til medlemmer hos Kulturhusene i Danmark og Danske Koncert- og Kulturhuse (DKK), som tilsammen råder over ca. 123 medlemmer. Vi kan altså se, at det er 39 % af den samlede medlemsgruppe i Kulturhusene i Danmark og DKK, som har besvaret spørgeundersøgelsen. Spørgeskemaet blev desuden gjort tilgængeligt gennem relevante faglige netværk og digitale platforme, herunder sociale medier og nyhedsbreve. I alt deltog respondenter fra 48 kulturhuse (39 hele besvarelser og 9 delvise besvarelser).

Respondentprofil

Respondenterne spænder på tværs af små, mellemstore og store kulturhuse. På baggrund af angivelse af antallet af fuldtids- og korttidsansatte kan respondentgruppen fordeles på følgende vis:

- 15 % enkeltpersonsvirksomheder (0-2 fuldtidsansatte)
- 26 % små institutioner (2-10 fuldtidsansatte)
- 20 % mellemstore institutioner (11-20 fuldtidsansatte)
- 39 % store institutioner (21-200+ fuldtidsansatte)

Respondenterne fordeler sig på landsplan i Region Hovedstaden (33 %), Region Sjælland (20 %), Region Syddanmark (20 %), Region Midtjylland (17 %) og Region Nordjylland (11 %).

Metodiske forbehold

Undersøgelsen omfatter 48 respondenter og giver dermed et begrænset, men brugbart datagrundlag. Nedbrydninger på institutionstype og geografi bygger ofte på små tal og bør derfor læses som tendenser snarere end statistisk signifikante forskelle. Undersøgelsen er baseret på frivillig deltagelse via medlemslister, faglige netværk og åbne links. Resultaterne er derfor ikke repræsentative for hele kulturhusbranchen, men giver et indblik i erfaringer og behov blandt aktører, der allerede har en interesse for grøn omstilling. Resultaterne bør således forstås som kvalificerede indikationer på udfordringer og muligheder i branchen.

Om branchen

Den danske kulturhusbranche spænder fra store professionelle kultur- og koncerthuse til mindre lokale kulturhuse og medborgerhuse. Fælles for dem er, at de stiller rammer, værtskab og ressourcer til rådighed for kulturelle aktiviteter og deltagelse. Forskning i kulturhusene peger samtidig på, at de udgør en af de mest udbredte typer kulturinstitutioner i Danmark og findes i alle kommuner.

I en national kortlægning fra 2020 estimeres det, at der findes omkring 410 kulturhuse i Danmark, når biblioteker medregnes (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 11). I nærværende rapport medtages biblioteker ikke. For mere viden om biblioteker henvises der til [Grøn Branchebeskrivelse – Biblioteker](#). Kulturhusene er en af de vigtigste bærende kulturinstitutioner uden for de store byer. I DELTAG-rapporten estimerer Ejgod Hansen og Nordentoft, at kulturhusene samlet set består af 2.600 ansatte og 8.900 frivillige og har 16 millioner besøgende om året. Kulturhuse kan defineres som huse, der rummer mindst tre af følgende faciliteter: åbne rum, scene eller udstillingsrum, værksteder, mad og drikke samt personale eller frivillige, der kan understøtte borgerinitierede aktiviteter (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 8).

Kulturhusene fungerer ofte som lokale samlingspunkter, hvor kulturelle, sociale og demokratiske aktiviteter mødes. De kombinerer typisk programvirksomhed med værksteder, ud-lån af faciliteter, foreningsliv og frivillighed og arbejder ofte på tværs af kunstarter. Organisering og finansiering varierer betydeligt (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 6). De fleste kulturhuse er kommunalt forankrede, mens andre drives som selvejende institutioner eller foreninger. Mange huse er afhængige af frivillige kræfter og kommunale driftsmidler, suppleret af egenindtægter fra aktiviteter, cafédrift eller udlejning.

Branchen rummer samtidig store forskelle i størrelse og aktivitetsniveau. Nogle kulturhuse drives med meget små budgetter og lokale brugerfællesskaber, mens andre fungerer som større regionale kulturinstitutioner med betydelige publikumstal. Der findes to medlemsorganisationer for kulturhusene: DKK (Danske Koncert- og Kulturhuse) og Kulturhusene i Danmark.

Branchens klima- og miljømæssige påvirkning

Kulturhusenes klima- og miljømæssige påvirkning kan analyseres ud fra scope 1, 2 og 3 i henhold til Greenhouse Gas Protocols opdeling af drivhusgasudledninger (E. Vågen Svensson, 2024). Kulturhusbranchen rummer meget forskellige hus- og driftsformer – fra mindre lokale mødesteder til store koncert- og kulturhuse med omfattende teknisk produktion – hvilket giver store variationer i klimaaftryk. Kulturhusenes aktiviteter spænder typisk bredt fra koncerter og foredrag til værkstedsaktiviteter, borgermøder og sociale arrangementer. Denne brede vifte af aktiviteter betyder, at kulturhusenes klima- og miljøpåvirkning både er knyttet til bygninger og drift samt til de mange arrangementer og aktiviteter, der afvikles i husene (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 6). Overordnet knytter påvirkningerne sig især til energiforbrug i bygninger, transport (publikum, kunstnere og leverandører), indkøb og materialeforbrug til produktion og drift samt affald og forplejning i forbindelse med arrangementer.

Scope 1 – direkte udslip: Omfatter direkte emissioner fra ejede eller kontrollerede kilder, f.eks. egne køretøjer (servicekørsel, varevogne), benzin/diesel til drift af mindre maskiner samt eventuelle nødgeneratorer. For kulturhuse med café- eller køkkendrift kan gasforbrug til madlavning også indgå. For størstedelen af branchen vurderes scope 1 typisk at udgøre en mindre del af det samlede klimaaftryk, men kan være relevant i huse med mange interne transportopgaver eller teknisk tung drift.

Scope 2 – energi: Dækker indirekte emissioner fra indkøbt elektricitet og varme (elnetstrøm, fjernvarme/fjernkøling) til drift af bygninger. Energiforbrug til belysning, lyd- og lysteknik, ventilation, køling, varme og it-infrastruktur kan være betydeligt – især i større huse med mange lokaler og scener, tekniske installationer og lange åbningstider. Hvis kommunen ejer bygningen, har kulturhuset ikke nødvendigvis kontrol over energiforbruget. Det kan begrænse kulturhusets muligheder for at gennemføre energiforbedringer, men der bør arbejdes for at udvide disse muligheder. Samtidig er mange kulturhuse placeret i ældre bygninger eller i bygninger med blandede funktioner, hvor mulighederne for energirenovering og energistyring kan være begrænsede af ejerforhold eller frednings- og bevaringshensyn.

Scope 3 – indirekte udslip: Omfatter de øvrige indirekte emissioner i værdikæden og vil for mange kulturhuse være den største post. Publikumstransport er ofte den største udledningskilde i forbindelse med kulturarrangementer. Internationale analyser fra Julie's Bicycle viser, at publikumstransport i den britiske musikindustri f.eks. står for ca. 43 % af de samlede udledninger og helt op til 68 % for festivaler (Julie's Bicycle, 2017). På tværs af kultursektorer – herunder kulturhuse – peger analyserne tilsvarende på, at publikumstransport er blandt de væsentligste drivere for scope 3-udledninger. Men scope 3 dækker også over kunstneres rejser (turnétransport, flyrejser, logistik), indkøb af varer og tjenester

(teknik, scenografi, inventar, kontorartikler, rengøring), forplejning og catering (mad og drikke) samt affaldshåndtering. For kulturhuse med værksteder og makerspaces kan resourceforbrug også omfatte materialer til produktion (træ, metal, tekstil, plast, maling, kemikalier), hvor både indkøb og bortskaffelse kan skabe miljøbelastninger. Derudover kan større ombygninger, løbende vedligehold og midlertidige opbygninger til events bidrage til et betydeligt ressource- og affaldsaftryk.

Definition af ESG, ESRS og CSRD

ESG står for *environmental, social and governance* og bruges som samlet ramme for bæredygtighed i organisationer. CSRD er EU's direktiv om bæredygtighedsrapportering, og ESRS er de fælles europæiske standarder, som rapporteringen skal ske efter. Kulturhuse er ikke direkte omfattet af CSRD, men kravene kan alligevel blive relevante, fordi mange kulturhuse samarbejder med kommuner, fonde, virksomheder og leverandører, som i stigende grad efterspørger data, dokumentation og bæredygtighedsarbejde. Undersøgelsen viser samtidig, at kulturhusbranchen endnu kun i begrænset omfang arbejder systematisk med denne type dokumentation. ESG- og ESRS-rammen er derfor mindre relevant som et aktuelt rapporteringskrav for kulturhusene end som en måde at strukturere arbejdet med klima, ressourcer, arbejdsforhold og lokal samfundspåvirkning.

ESRS-vurdering

En vurdering af kulturhusenes bæredygtighed kan med fordel supplere scope 1-3-logikken med en bredere ESRS-ramme (EFRAG, 2023). For kulturhusene fremstår især klima, ressourceanvendelse, arbejdsstyrke, berørte samfund og brugere som centrale temaer. Det skyldes dels energiforbrug, transport og materialeforbrug, dels kulturhusenes rolle som lokale mødesteder med betydning for deltagelse, trivsel og adfærd. Vurderingen nedenfor bygger på spørgeskemadata og en faglig vurdering af drift, værdikæder og praksis i kulturhusfeltet (Ellen MacArthur Foundation, 2024).

ESRS-tema

Relevans for kulturhusbranchen

E1. Klimaændringer

Meget høj relevans. Publikumstransport står i mange tilfælde for den største del af kulturhusenes udledninger og er dermed et centralt indsatsområde, som i begrænset grad er direkte kontrollerbart for det enkelte kulturhus. Ved at styrke formidlingsindsatser i S4 kan publikum påvirkes. Energiforbrug i bygninger samt kunstner- og leverandørtransport er også centrale udledningskilder. Indirekte udledninger (scope 3) er ofte dominerende, hvilket stiller krav til data, samarbejde og påvirkning af adfærd hos publikum og samarbejdspartnere.

E2. Forurening

Moderat relevans. Rengøringsmidler, kemi til drift og værkstedsaktiviteter samt affaldsfraktioner kan give lokal luft- og vandpåvirkning. Relevansen er størst i huse med café, værksteder og teknisk produktion.

E3. Vand- og havressourcer

Lav til moderat relevans. Normalt begrænset, men kan være relevant i kulturhuse med café/køkken, mange toiletter og arrangementer med stor publikumskapacitet.

E4. Biodiversitet og økosystemer

Lav relevans. Ikke et direkte hotspot for de fleste kulturhuse, men kan være relevant i forbindelse med udearealer, grønne gårdrum, byudviklingsprojekter eller events i natur- og parkarealer.

E5. Ressourceanvendelse og cirkulær økonomi

Høj relevans. Midlertidighed i produktioner og arrangementer er en strukturel udfordring. Midlertidigt byggeri, inventarudskiftninger, affald fra events, engangsartikler samt materialeforbrug i værksteder gør cirkularitet og affaldsreduktion til centrale indsatsområder. 74 % af respondenterne genbruger materialer fra egen produktion, og 62 % genbruger materialer fra andre aktører.

S1 Egen arbejdsstyrke

Høj relevans. Arbejdsmiljø, kompetenceudvikling og tydelige ansvarsstrukturer er afgørende for at kunne arbejde systematisk med grøn omstilling. Hos 41 % af respondenterne er grøn bæredygtighed i høj grad eller meget høj grad integreret i det daglige arbejde. Og 93 % af respondenterne er motiverede af ønsket om at reducere klimaaftryk og forbedre miljøpåvirkning. Kulturhuse har ofte en blanding af faste medarbejdere, deltidsansatte og frivillige. Frivillige udgør en væsentlig ressource i mange kulturhuse og bidrager til både organisering af aktiviteter og drift. DELTAG-rapporten viser, at mange kulturhuse har mellem 11 og 50 frivillige tilknyttet (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020).

S2 Arbejdstagere i værdikæden

Moderat relevans. Leverandører (teknik, rengøring, catering, transport) spiller en væsentlig rolle. Mulighederne for at stille krav varierer efter husets størrelse, indkøbsvolumen og kommunale rammeaftaler. 26 % af respondenterne har ikke en grøn indkøbspolitik.

S3 Berørte samfund

Meget høj relevans. Kulturhusene er lokale mødesteder med stor betydning for fællesskab, deltagelse og trivsel. Bæredygtighed i kulturhusene handler derfor også om sociale effekter og lokal forankring.

S4 Forbrugere og slutbrugere

Meget høj relevans. Publikum, brugere og deltagere er centrale aktører i at reducere transport- og ressourcetryk og bidrage til positiv adfærdsændring (f.eks. transportvalg, adfærd ved events) og i at skabe efterspørgsel efter mere bæredygtige løsninger.

G1 Virksomhedsadfærd

Høj relevans. Kun 3 ud af 10 fører klimaregnskab, og 49 % har begrænset kendskab til ESG. Det peger på, at styringen af bæredygtighed stadig er svagt udviklet i branchen og ofte påvirkes af kommunale rammer. Tydelig ledelse, mål og transparens er derfor afgørende – særligt i en branche med stor variation i organisering. For kommunale kulturhuse er arbejdet tæt koblet til kommunale strategier, indkøb og krav.

Grøn organisering

Overordnet set er kulturhusenes grønne organisering kendetegnet ved, at en stor del af koordineringen sker gennem branchefællesskaber og netværk. Et centralt organisatorisk karaktertræk ved kulturhusene er den stærke involvering af brugere og frivillige i aktiviteter og beslutningsprocesser. DELTAG-rapporten viser, at brugere i mange kulturhuse både deltager i aktiviteter og har indflydelse på husets drift gennem bestyrelser, arbejdsgrupper eller andre former for brugerinddragelse (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 6). På landsplan har kulturhusene organiseret sig i to foreninger.

Kulturhusene i Danmark er en landsdækkende politisk interesseorganisation, der samler mange forskellige kulturhuse og repræsenterer deres fælles interesser over for myndigheder og andre aktører. Foreningen tilbyder sparring og faciliterer et professionelt fællesskab gennem opkvalificerende aktiviteter og årlige træf med fokus på vidensdeling, samhørighed og udvikling ([Kulturhusene i Danmark, 2026](#)).

Danske Koncert- og Kulturhuse (DKK). Parallelt findes der en organisering blandt de største koncert- og kulturhuse. DKK har bl.a. til formål at facilitere faglige arrangementer og erfaringsudveksling, varetage medlemmernes interesser og understøtte publikumsudvikling (Danske Koncert- og Kulturhuse, 2026). I DKK's vedtægter er det desuden en forudsætning for medlemskab, at medlemmet har retningslinjer for ansvarlig adfærdspolitik og indtænker FN's verdensmål for bæredygtig udvikling i den daglige drift, hvilket peger på en formel forventning om bæredygtighed som en del af branchepraksis (Danske Koncert- og Kulturhuse, 2024). Nordea-fonden uddelte i 2023 via Kulturhuspuljen 38,1 mio. kr. til landets kulturhuse og iagttog en øget interesse fra kulturhusene for at arbejde med grøn ansvarlighed og bæredygtighed (Nordea-Fonden, 2023). Projekt Handlekraft, der er støttet af Nordea-fonden og Realdania, vil over en fireårig periode sikre et landsdækkende løft af fællesskaberne i landets kulturhuse. Her er der bl.a. fokus på at tilbyde værktøjer, der gør bæredygtig drift og samarbejde lettere (Nordea-Fonden, 2026).

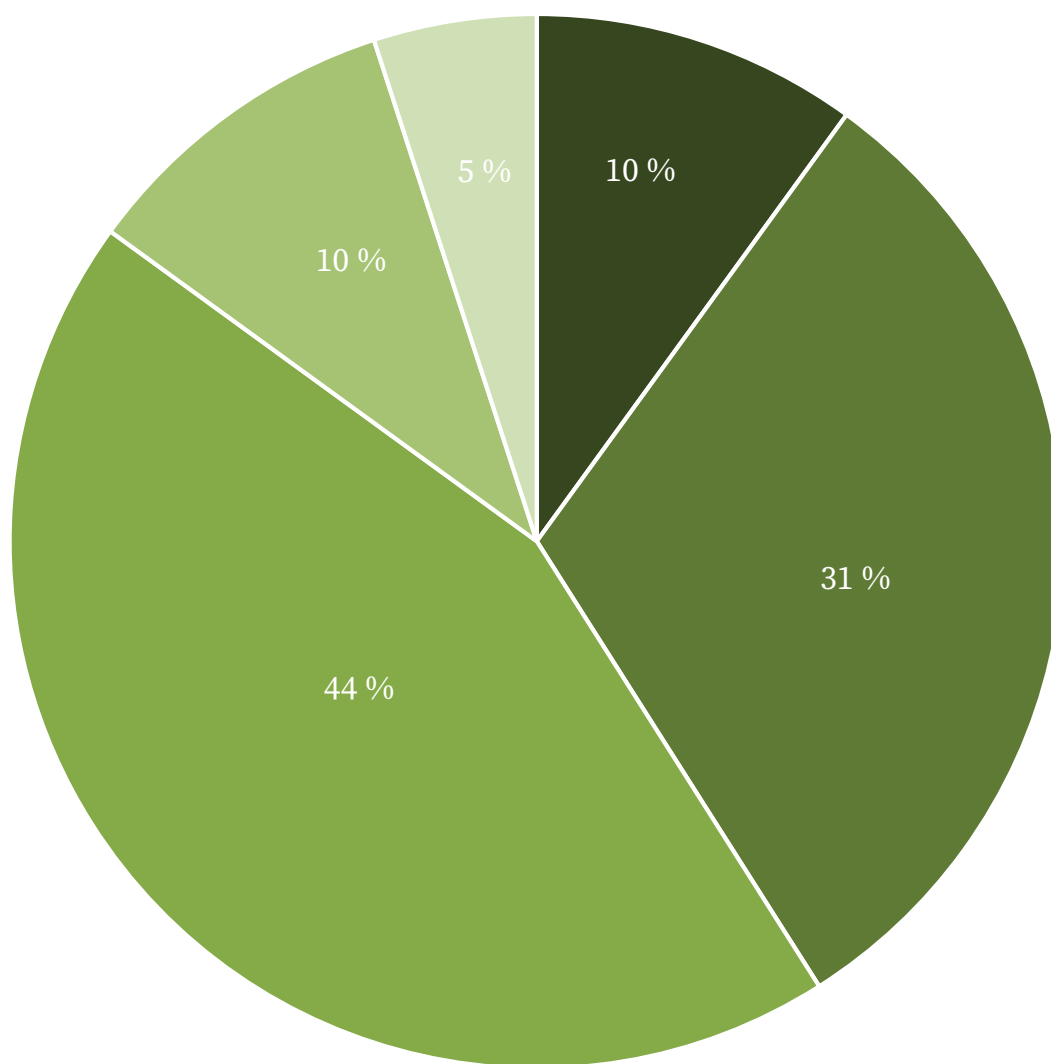
Motivation og grønne initiativer

Det tyder på, at motivationen for at arbejde med grøn omstilling i kulturhusbranchen udspringer primært af etiske og kunstneriske overvejelser. Hele 93 % af respondenterne angiver ønsket om at reducere klimaaftryk og forbedre miljøpåvirkningen som primær drivkraft, hvilket viser, at bæredygtighed ses som en naturlig forlængelse af branchens kunstneriske og samfundsmæssige ansvar (se figur 2). Hos 64 % af respondenterne har klima og grøn bæredygtighed været temaer, der er blevet behandlet kunstnerisk. Og 80 % forventer fremover at sætte mere fokus på klima- og miljødagsordenen i deres kunstneriske produktion og virke. Samtidig svarer 64 %, at de i høj grad eller meget høj grad ønsker at gøre mere for at reducere klimaaftrykket ved produktion og drift.

Grøn bæredygtighed er forankret i daglig praksis hos mange kulturhuse

Figur 1

N: 39

■ I meget høj grad ■ I høj grad ■ I nogen grad ■ I mindre grad ■ Slet ikke

Kilde: Grøn spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: "I hvilken grad er grøn bæredygtighed integreret i jeres daglige arbejde?"

Hos 41 % af respondenterne er grøn bæredygtighed i høj grad eller meget høj grad integreret i det daglige arbejde. Samtidig peger 44 % på, at man i nogen grad har grøn bæredygtighed integreret i det daglige arbejde. De åbne svar fordeler sig i hovedtræk på seks områder: strategi (63 %), materialebrug og produktion (54 %), samarbejde og netværk (38 %), certificeringer og dokumentation (31 %), kunstnerisk indhold og formidling (21 %), transport og mobilitet (10 %).

Grøn bæredygtighed indgår som tema i kulturhusaktørernes strategiske planer for 87 % af respondenternes vedkommende. Samtidig har 54 % af respondenterne sat mål for deres grønne bæredygtighedsindsats i f.eks. produktionsproces, kunstnerisk indhold eller drift.

”Bæredygtige og regenerative elementer indtænkes i alle vores aktiviteter.”

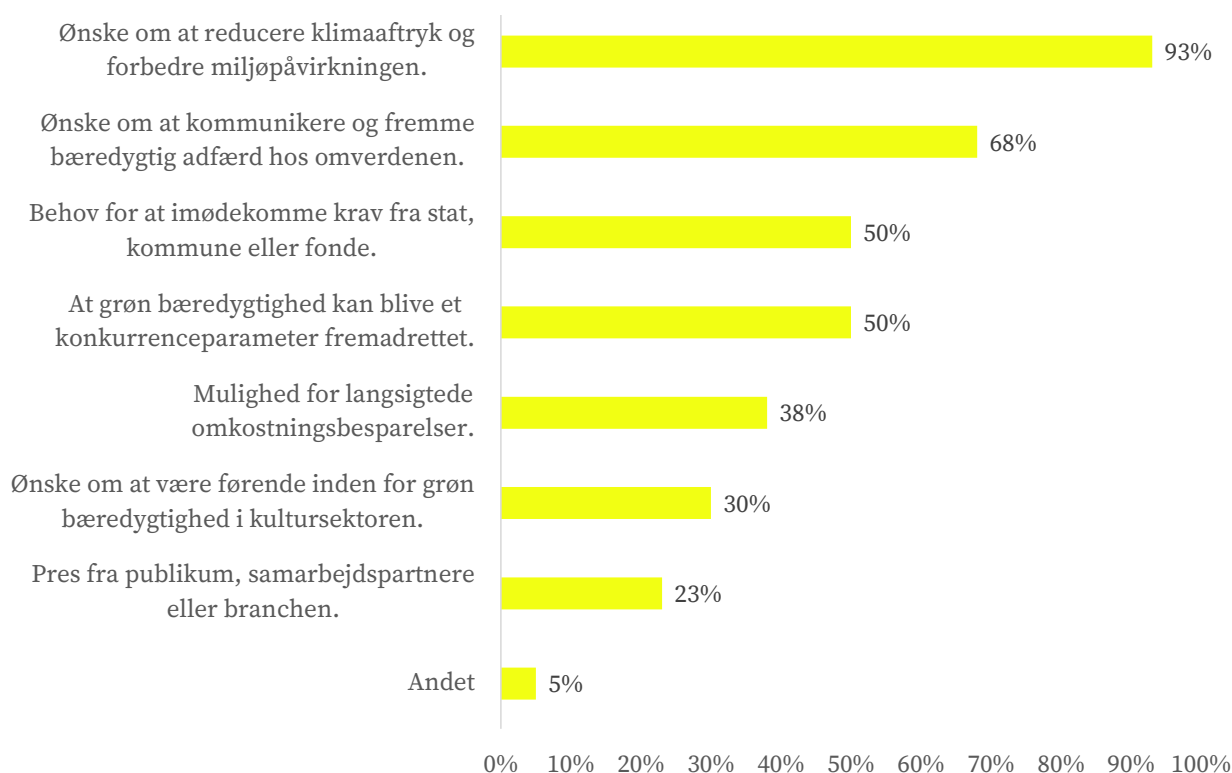
Kulturhus

Klimaansvar er den stærkeste motivation

Spørger man ind til, hvad der har haft størst betydning for respondenternes beslutning om at arbejde med grøn bæredygtighed, træder særligt en faktor frem. 93 % af respondenterne peger på, at det er ønsket om at reducere klimaaftryk og forbedre miljøpåvirkningen, der er den vigtigste faktor. Dette indikerer, at drivkraften i branchen er værdibaseret og ikke regulatorisk eller økonomisk motiveret. Næstflest (68 %) vurderer, at det er ønsket om at kommunikere og fremme bæredygtig adfærd til omverdenen, der er den vigtigste motivationsfaktor. 50 % af respondenterne vurderer, at grøn bæredygtighed kan blive et konkurrenceparameter fremadrettet.

Figur 2

N: 40

Kilde: Grøn spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: "Hvilke af følgende faktorer har haft størst betydning for jeres beslutning om at arbejde med grøn bæredygtighed?"

Opgradering til mere energieffektive lyskilder

De mest udbredte initiativer omfatter opgradering til mere energieffektive lyskilder (83 %), bevidste valg af miljøcertificerede eller bæredygtige materialer (78 %) og reducere af papirforbrug (71 %). 49 % af respondenterne svarer, at man arbejder med klimavenlig sammensætning af menu/produktionskost.

Ser vi nærmere på respondenterne svar angående, hvilke grønne tiltag kulturhusaktører har gennemført inden for el, vand og varme, har 60 % reduceret varmemeforbruget i bygningerne, 43 % reduceret vandforbrug, og 33 % samarbejdet med bygningsejer/-udlejer om at nedbringe klimabelastning. 26 % har forbedret isolering af bygningen. 12 % af respondenterne har ikke gennemført nogen af de i spørgeskemaet foreslåede grønne tiltag.

Materialegenbrug og affaldsreduktion

De hyppigste grønne tiltag inden for materialeforbrug og affaldshåndtering blandt kulturhusene er:

- 74 % genbruger materialer fra egen produktion
- 62 % genbruger materialer fra andre aktører
- 54 % har indført særlige tiltag ud over påkrævet affaldssortering, f.eks. forbedring af eksisterende setup for affaldshåndtering.

”Vi gør meget ud af at se, om de ting, vi skal købe, kan lånes eller købes brugt først. Og så fokus på, at det, vi så køber, har høj kvalitet og tidløst design.”

Kulturhus

Personaletransport: fra opfordring til politik

Hver tredje respondent svarer, at de ikke har gennemført nogen former for grønne initiativer vedrørende personaletransport. Men kigger vi på den del af respondenterne, der har gennemført særlige grønne initiativer inden for personaletransport, træder flere initiativer frem: 41 % af respondenterne opfordrer medarbejdere til at bruge offentlig transport eller cykel. Hver tredje respondent opfordrer aktivt til telefon- og videomøder i stedet for at rejse. Hver fjerde respondent oplyser, at de har bæredygtige rejseprincipper for ansatte i deres strategi. 13 % opfordrer medarbejdere til at benytte samkørsel til og fra arbejde.

Publikumstransport: En ud af tre arbejder ikke med grønne tiltag

Transport står for en stor del af Danmarks samlede CO₂-udledninger. Ifølge CONCITO er transport en af de største kilder til forbrugsbaserede udledninger i Danmark, og dette inkluderer både privat og offentlig transport (Minter, Jensen, & Chrintz, 2023, s. 7).

Respondenterne i undersøgelsen blev præsenteret for en række grønne tiltag, der kan være medvirkende til at nedbringe klimaaftrykket forbundet med publikumstransport,

herunder at indhente relevante data eller foretage en brugerundersøgelse for at kortlægge brugernes transportvaner.

36 % af respondenterne har ikke gennemført nogen af de foreslåede grønne tiltag. Men kigger vi på den del af respondenterne, der har gennemført grønne tiltag, kan vi se, at 41 % formidler forskellige offentlige transportmuligheder og cykelruter til publikum via f.eks. hjemmeside. 38 % af respondenterne tilbyder cykelparkering for publikum. 18 % har samarbejdet med offentlige transportudbydere for at fremme grønnere transport. 15 % har indsamlet relevante data om publikums transportadfærd, f.eks. via billetsystem. 10 % tilbyder eller faciliterer samkørsel eller bustransportmuligheder for publikum.

Landets kulturhuse har meget forskellige geografiske dækningsområder – fra kulturhuse, der primært betjener et lokalt boligområde eller landsby, til større kulturhuse med et kommunedækkende publikum (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 48).

Denne variation kan have betydning for publikums transportmønstre og dermed også for mulighederne for at arbejde med grøn mobilitet. Kulturhuse med et lokalt publikum kan have bedre muligheder for at fremme cykling og gang, mens større kulturhuse ofte tiltrækker publikum fra et større geografisk område, hvor transport i højere grad vil være afhængig af bil eller offentlig transport. Samtidig viser DELTAG-rapporten, at kulturhusenes aktiviteter ofte organiseres i samspil med frivillige og lokale aktører (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 40-50). Denne organisering kan skabe muligheder for lokale samarbejder om mere bæredygtige transportløsninger.

At kommunikere grønne indsatser prioriteres højt

Et centralt karaktertræk ved kulturhuse er, at de fungerer som platforme for deltagelse og borgerinddragelse. DELTAG-rapporten viser, at kulturhusene ofte understøtter brugerinitierede aktiviteter og giver borgere mulighed for selv at arrangere og formidle aktiviteter i huset (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 16). Dermed fungerer kulturhusene ikke kun som arrangører, men også som facilitatorer for lokal vidensdeling og engagement (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 6).

Hele 64 % af kulturhusaktørerne formidler eller kommunikerer om egne tiltag eller aktiviteter inden for den grønne dagsorden til omverdenen. Formidling om den grønne dagsorden sker både via kanaler som sociale medier, seminarer, workshops og netværk med andre aktører og via certificeringssystemer som Green Attraction og Green Key. Eksempler på klimabevidste events er f.eks. tøjbyttemarkeder, FN's verdensmålsuge eller arrangementer som bæredygtighedens dag. Flere beskriver, at de begynder at integrere den bæredygtige indsats, så man i mindre grad taler om bæredygtighed i forbindelse med aktiviteter og i højere grad blot sikrer sig, at aktiviteterne er bæredygtige.

Blandt de 28 % af respondenterne, der ikke formidler eller kommunikerer om egne grønne tiltag, peger 73 % på manglende tid som hovedårsag, og 55 % fremhæver mangel på personale. Kun én respondent har svaret, at frygt for dårlig presse og shitstorms eller frygt for at blive anklaget for greenwashing er en væsentlig årsag til den manglende kommunikation.

Adspurgt om, hvilke grupper aktørerne informerer om kulturhusets bæredygtige produktion og drift, peger flest respondenter på publikum/brugere (96 %), medarbejdere (76 %), offentlige myndigheder (64 %), fonde (60 %), andre kulturaktører (52 %) og leverandører (36 %).

Hvert fjerde kulturhus har ingen grøn indkøbspolitik

Kulturhuse indkøber i forbindelse med kulturproduktion, drift og publikumsaktiviteter en række materialer. 78 % af respondenterne træffer bevidste valg af miljøcertificerede eller bæredygtige materialer ved indkøb. 55 % vurderer produktets eller materialets bæredygtighed og miljøkrav ved engangskøb.

Adspurgt om, hvilke grønne tiltag man har gennemført inden for indkøbspolitik, svarer 26 %, at man ikke har indført nogen grønne tiltag. Af de respondenter, som har gennemført grønne initiativer inden for indkøbspolitik, svarer 41 %, at de stiller krav til etisk og ansvarligt indkøb (f.eks. fair løn, ordentlige arbejdsvilkår, forbud mod børnearbejde), og 38 % stiller krav til leverandørers miljøcertificeringer.

21 % stiller krav til bæredygtige transportløsninger, og 21 % stiller krav til, at leverandører skal minimere CO₂-aftryk. 23 % stiller krav til, at produkter og emballage skal være lavet af genanvendelige eller genbrugte materialer. Flere respondenter beskriver, at kulturhusene er bundet op på kommunale indkøbsaftaler, og at man derfor ikke har så meget indflydelse på en egentlig grøn indkøbspolitik. Dette illustrerer, at kulturhusenes handlerum ikke alene er et internt spørgsmål, men i høj grad formes af kommunale rammevilkår. Grøn omstilling på indkøbsområdet kræver derfor et tæt samspil med kommunale indkøbssystemer og politiske prioriteringer. Samlet set indikerer svarene, at der arbejdes med grønne hensyn i indkøb, men at tilgangen varierer og i mange tilfælde er situationsbestemt snarere end strategisk forankret.

Hvert fjerde kulturhus tilbyder klimavenlig mad til publikum

I respondentgruppen svarer kun 8 %, at de ikke tilbyder mad til publikum. Af de resterende 92 % svarer næsten halvdelen (49 %), at de tilbyder klimavenlig sammensætning af menu til medarbejdere. 28 % svarer, at de tilbyder klimavenlig sammensætning af udbud i egen café/restaurant. 41-46 % tilbyder klimavenlig emballage og service til publikum og medarbejdere. Det inkluderer f.eks. ingen enkeltportionspakket catering, genopfyldning af vand samt vaskbart service.

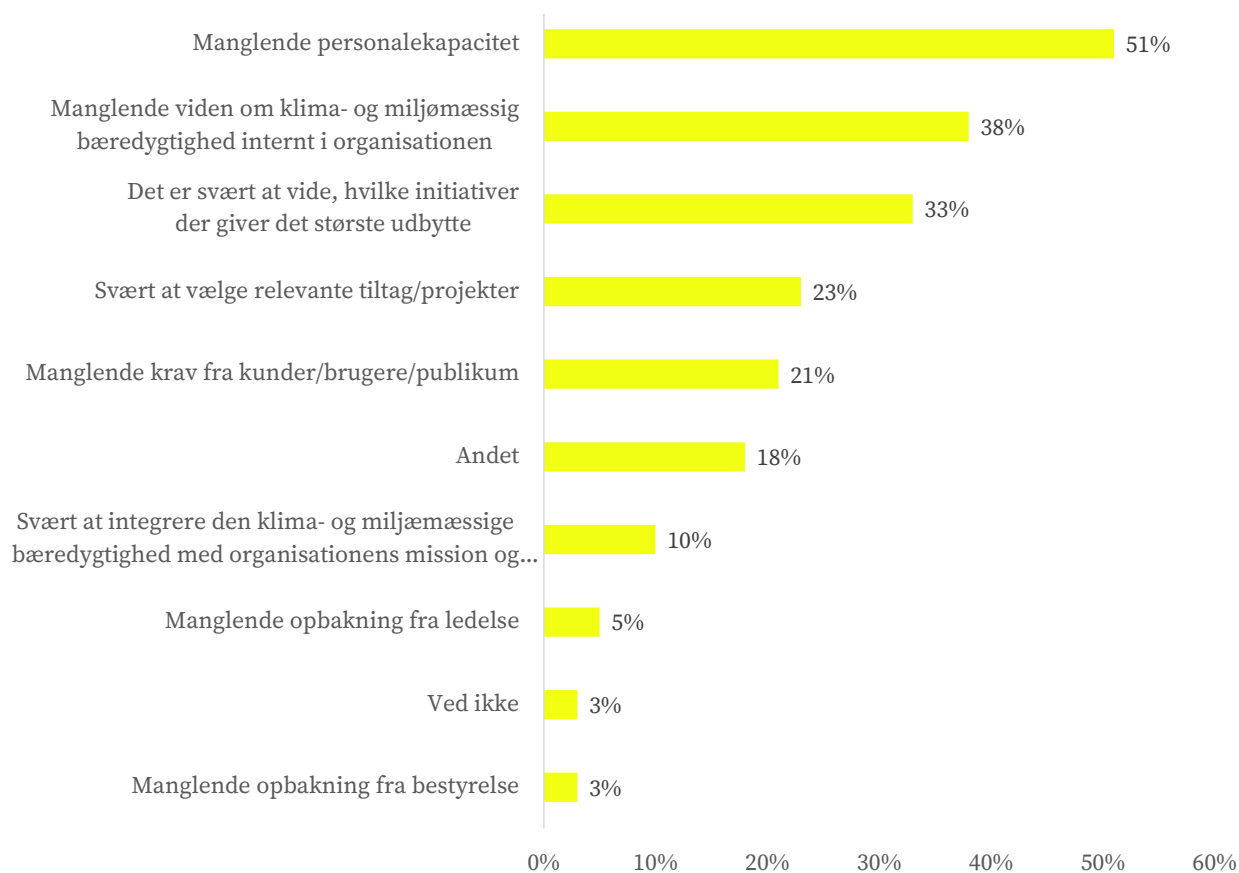
Barrierer og potentialer for grøn omstilling

Manglende viden, økonomi og tid er for mange af branchens aktører de største benspænd for at reducere klimaaftrykket. DELTAG-rapporten viser samtidig, at kulturhusene varierer betydeligt i størrelse, økonomi og organisatorisk kapacitet (Ejgod Hansen & Nordentoft, 2020, s. 6). Nogle huse drives med meget små budgetter og få ansatte, mens andre har væsentlig større økonomiske og organisatoriske ressourcer. Denne variation kan have betydning for, hvilke muligheder de enkelte kulturhuse har for at arbejde systematisk med f.eks. grøn omstilling.

Mere end halvdelen af respondenterne peger på manglende personalekapacitet som den største udfordring for, at de kan reducere klimaaftryk (51 %). 38 % svarer, at man mangler viden om klima- og miljømæssig bæredygtighed internt i organisationen. 33 % af respondenterne peger på, at det er svært at vide, hvilke initiativer der giver størst udbytte. Kigger vi i de åbne svar i kategorien andet (18 %), fremgår det, at økonomi spiller en væsentlig rolle. Andre udfordringer kan bl.a. være, at man er under kommunal forvaltning og derfor underlagt en kommunal klimastrategi. Samlet peger dette på, at en væsentlig del af kulturhusenes udfordringer er strukturelt betingede. Kulturhusenes muligheder for at reducere klimaaftryk er ofte afhængige af forhold, de ikke selv kontrollerer – herunder bygninger, energisystemer og indkøbsaftaler. Det betyder, at bæredygtighedsindsatsen i høj grad må udvikles i samarbejde med kommuner og andre ejere gennem fælles strategier, incitament og styringsredskaber. Desuden nævnes manglende politisk opbakning i den grønne dagsorden.

Figur 3

N: 39

Kilde: Grøn spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: "Hvad er efter din mening de største udfordringer for, at I kan reducere jeres virksomheds klimaaftryk?"

Manglende opbakning fra ledelse eller bestyrelse tegner sig alene for 3-5 %. Her bør det nævnes, at 73 % af respondenterne er ansat som en del af ledelsen, og derfor kan der forventes en vis bias ved netop spørgsmålet om opbakning fra ledelse.

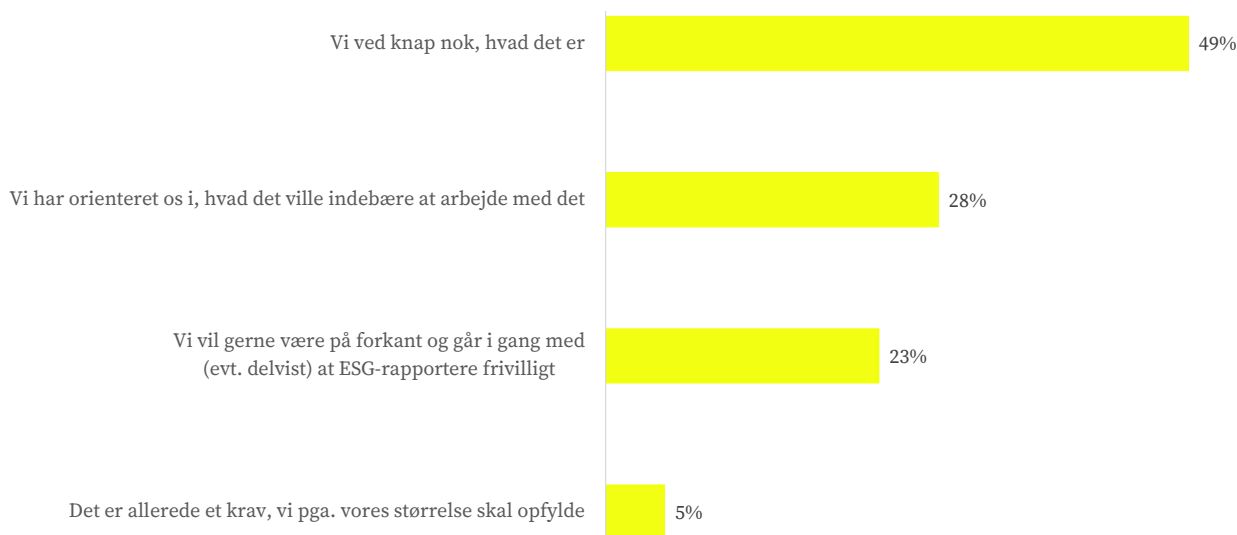
”Vi har lavet principper for bæredygtig eventafvikling. Målet er, at alle vores faste arrangører og vi selv hvert år laver minimum ét nyt tiltag, der gør den enkelte arrangørs virke mere bæredygtigt.”

Kulturhus

3 ud af 10 fører klimaregnskab

Figur 4

N: 39

Kilde: Grøn spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: ”Har I forholdt jer til ESG-rapportering direkte eller indirekte (jf. EU-direktivet CSRD om krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering, herunder dobbelt væsentlighedsvurdering)?”

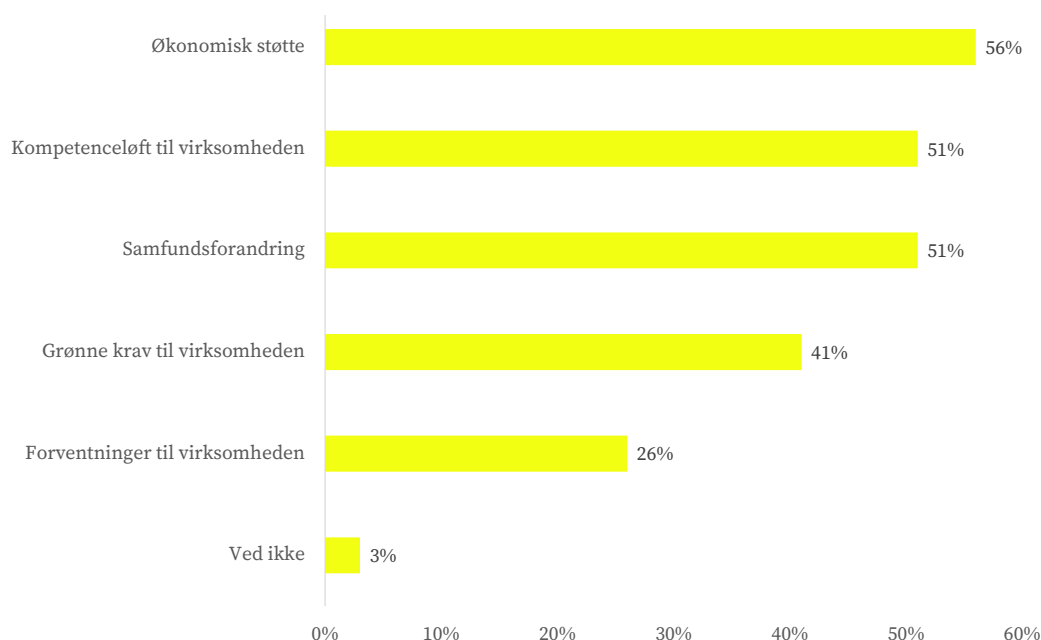
Halvdelen af respondenterne svarer, at de knap nok ved, hvad ESG-rapportering er (49 %). Hver fjerde har dog orienteret sig i, hvad det ville indebære at arbejde med ESG (28 %). Kulturhusene er ikke direkte omfattet af CSRD-direktivet. Adspurgt, om respondenterne fører et CO2-regnskab, svarer 59 % nej, 13 % ved ikke, mens 28 % svarer ja. Det er et centralt fund i rapporten, at der er lavt kendskab til ESG-begrebet og begrænset brug af klimaregnskaber i kulturhusbranchen. Kulturhuse arbejder ikke systematisk med bæredygtighedsrapportering, og der findes få kulturtilpassede klimaberegningsværktøjer. Samtidig efterspørger over 51 % af respondenterne kompetenceløft (se figur 5), og her peger halvdelen på nem adgang til uddannelse inden for klimaberegning.

Branchen efterspørger grøn investering

Undersøgelsen tegner et billede af, at kulturhusene har brug for mere økonomisk støtte til at styrke den grønne dagsorden. Spurgt ind til, hvad der skal til fra eksterne aktører for at accelerere kulturhusenes grønne omstilling, svarer 56 % af respondenterne økonomisk støtte. 51 % peger på, at der er behov for samfundsforandring. Samfundsforandring betyder i denne undersøgelse ændrede samfundsnormer og -vaner samt øget betalingsvillighed hos publikum. Samtidig peger 51 % på behov for kompetenceløft for at kunne accelerere den grønne dagsorden på kulturhusområdet.

Figur 5

N: 39

Kilde: Grøn spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025 Spørgsmål: "Hvad mener du, der skal til fra eksterne aktører for at accelerere jeres virksomheds og branches grønne omstilling?"

41 % peger på, at eksterne aktører bør stille grønne krav til kulturhusene. Eksterne aktører er i denne sammenhæng stat, kommune og fonde, der støtter kunst og kultur. 26 % peger på, at forventninger til kulturhusene kan accelerere den grønne omstilling. Her peger respondenterne i særlig grad på, at forventninger fra publikum har størst effekt.

”I en hverdag med fart på, hvor der er mange events og forskellige mennesker ind og ud ad døren, er det svært at skulle fokusere på grøn bæredygtighed.”

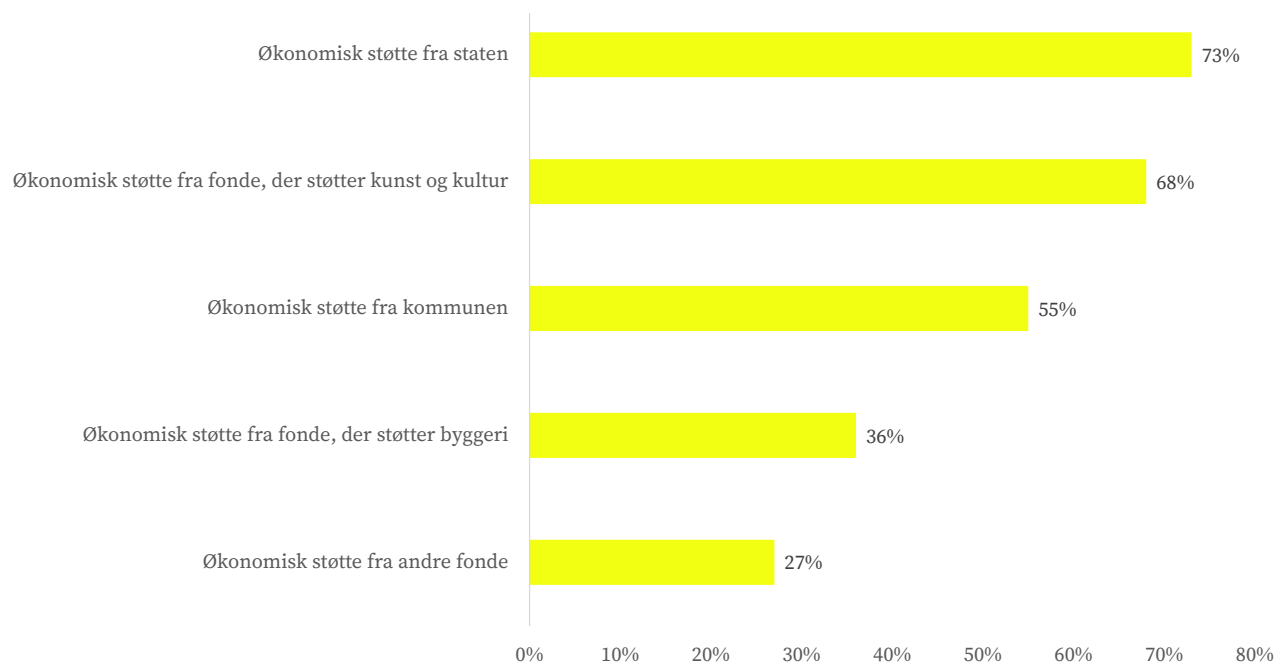
Kulturhus

Stat, kommune og fonde skal finansiere grøn omstilling

Adspurgte om, hvorfra man ønsker den økonomiske støtte til den grønne dagsorden skal komme fra, har respondenterne haft mulighed for at vælge flere svarmuligheder på en gang. Dykker vi ned i tallene, kan vi se, at mere end 7 ud af 10 af respondenterne mener, at økonomisk støtte til den grønne dagsorden skal komme fra staten. Og 68 % peger på, at støtten til den grønne dagsorden skal komme fra fonde, der støtter kunst og kultur. 55 % af respondenterne peger på, at støtten skal komme fra kommunerne. Mellem 27 og 36 % peger på, at støtten skal komme fra andre fonde, herunder fonde, der støtter byggeri.

Figur 6

N: 22

Kilde: Grøn spørgeundersøgelse, Kulturens Analyseinstitut, 2025

Spørgsmål: "Hvor mener du, den økonomiske støtte til den grønne dagsorden skal komme fra?"

"Der skal sættes tid af til at sætte sig ind i tingene i en allerede travl hverdag."

Kulturhus

Branchen ønsker nem adgang til viden og værktøjer

I figur 5 fremgår det, at 51 % af respondenterne efterspørger kompetenceløft, og af disse peger 8 ud af 10 på, at man ønsker nem adgang til mere viden og værktøjer (f.eks. netværk, kurser, best practice og casestudier). 60 % ønsker nem adgang til videreuddannelse inden for bæredygtig kunst- og kulturproduktion. 55 % efterspørger nem adgang til uddannelse inden for bæredygtig drift og ledelse. 50 % efterspørger nem adgang til flere bæredygtige materialer og services hos leverandører og nem adgang til uddannelse inden for klimaberegning.

Kan grønne krav accelerere branchens omstilling?

50 % af respondenterne peger på, at grønne betingelser fra stat, kommune eller fonde er en motiverende faktor for at arbejde med grøn omstilling (jf. motivationsfaktorerne, figur 2). 31 % oplever allerede, at der bliver stillet grønne betingelser i forbindelse med finansiering af produktion og drift. De grønne betingelser består oftest af, at respondenterne i fondsansøgningsprocessen skal formulere grønne ambitioner eller afrapportere på deres grønne initiativer. Samtidig svarer 41 %, at netop grønne krav fra eksterne aktører er det, der skal til for at accelerere den grønne omstilling i branchen (se figur 5).

I denne undersøgelse dækker "grønne betingelser" f.eks. over:

- at skulle formulere grønne ambitioner i forbindelse med ansøgninger
- at skulle afrapportere på grønne initiativer
- at skulle demonstrere opfyldelse af specifikke klimamål
- at man forpligtes til erfaringsudveksling med andre aktører om grønne tiltag.

Når respondenterne bliver spurgt ind til, hvilke produktions- og driftsstøttegivere der stiller "grønne betingelser", ser fordelingen således ud: kommunale støttegivere (92 %), fonde, der støtter kunst og kultur (75 %), statslig støttegiver (42 %), fonde, der støtter byggeprojekter (58 %).

Dette indikerer, at grønne betingelser fra stat, kommune eller fonde i nogen grad kan udgøre en motiverende faktor for respondenterne i undersøgelsen. Samtidig kan vi se, at der for respondenternes vedkommende kan være potentiale for at accelerere den grønne omstilling, hvis støttegivere stiller tydeligere grønne betingelser.

Certificering og standarder deler vandene i branchen

Respondenterne bliver afslutningsvis spurgt ind til, om de har brug for en klima- og miljøcertificering særligt til kultursektoren, og om det vil hjælpe med en fælles standard for grøn bæredygtighed for kunst- og kulturaktører.

For

I respondenternes åbne svar peges der på en række centrale argumenter for at indføre en fælles klima- og miljøcertificering for kunst- og kulturinstitutioner. Svarene fremhæver især behovet for fælles standarder som et redskab til at strukturere og kvalificere arbejdet med bæredygtighed på tværs af sektoren.

Flere respondenter henviser til erfaringer med eksisterende ordninger som Green Attraction og certificeringer med afsæt i FN's verdensmål. Disse erfaringer viser, at overordnede standarder kan omsættes til konkret praksis og integreres i den daglige drift. En certificering beskrives som en måde at fastholde fokus på den grønne dagsorden og sikre, at arbejdet ikke forbliver enkeltstående initiativer, men bliver en naturlig del af organisationens struktur.

Et gennemgående argument i de åbne svar er behovet for standardisering af målemetoder. Når institutioner arbejder ud fra fælles kriterier, bliver det tydeligere, hvad der skal måles, og hvordan fremskridt kan dokumenteres og sammenlignes. Det styrker vidensdelingen i sektoren og skaber et mere robust sammenligningsgrundlag. Samtidig fremhæves det, at en certificering kan bidrage til at gøre en kompleks klimaudfordring mere håndterbar ved at bryde den ned i konkrete delmål.

Respondenterne peger desuden på, at fælles standarder kan øge gennemsigtigheden over for gæster og samarbejdspartnere. En ensartet tilgang gør det lettere at kommunikere indsatsen og kan styrke tilliden til sektoren. Selvom nogle anerkender, at en certificering kan medføre administrative byrder, vurderes bæredygtighedsdagsordenen som så væsentlig, at fælles løsninger anses for at være en relevant og nødvendig vej frem.

”Det gør det mere gennemsigtigt for gæsterne, hvis der er fælles standarder for branchen.”

Kulturhus

Imod

Der er markant færre respondenter, der peger på, at en klima- og miljøcertificering eller fælles standard ikke vil have værdi for deres virksomhed. 54 % af respondenterne ser positivt på en certificering, 15 % vurderer, at det ikke vil hjælpe, mens 31 % svarer "ved ikke". Den relativt store andel af usikre svar indikerer, at der fortsat hersker tvivl om relevans, effekt og ressourceforbrug.

I de åbne svar fremhæves det især, at nogle institutioner allerede er i gang med eksisterende certificeringsordninger og netop har investeret betydelige ressourcer i at opnå godkendelse. For disse aktører kan en ny fælles standard opleves som dobbeltarbejde eller som en forstyrrelse af et igangværende system, der endnu ikke har haft tid til at skabe effekt. Der peges også på, at organisationen selv besidder de nødvendige kompetencer og derfor ikke ser behov for yderligere ekstern rammesætning.

Ressourceperspektivet fylder desuden i argumentationen. En certificering kan medføre øgede administrative byrder i en sektor, der i forvejen oplever pres på økonomi og bemanding. Der udtrykkes bekymring for, om tidsforbrug og dokumentationskrav står mål med den reelle klimaeffekt.

Endelig peger enkelte respondenter på en oplevet manglende efterspørgsel fra markedet. Hvis gæster og brugere ikke aktivt vælger institutioner ud fra bæredygtigheds-certificeringer, kan incitamentet fremstå svagt. Samlet set peger de kritiske svar således primært på risikoen for øget administration, overlap med eksisterende ordninger og usikkerhed om den konkrete merværdi.

”Målgruppen er ikke motiveret.”

Kulturhus

Veje frem

Analysen viser tydeligt, at kulturhusene i Danmark udviser en stærk vilje til at bidrage til den grønne omstilling, men også at arbejdet i høj grad er afhængigt af rammevilkår, der gør det muligt at handle. Ønsket om at reducere klimaaftryk er den primære motivation hos langt størstedelen af respondenterne, men mange peger samtidig på manglende tid, viden og økonomiske ressourcer som barrierer. Vejen frem for kulturhusbranchen afhænger derfor af et samspil mellem lokale initiativer i de enkelte huse, fælles brancheindsatser og politisk understøttelse. En central forudsætning for fremdrift er, at kulturhusenes bæredygtighedsindsats tænkes sammen med kommunale rammer. Da mange af de væsentligste påvirkningsområder – såsom bygninger, energi og indkøb – ligger uden for kulturhusenes direkte kontrol, kræver effektiv handling et tæt samspil med kommuner og bygningsejere. Det gælder både i forhold til strategier, investeringer og daglige styringssystemer.

Kulturhusene – fra lokale initiativer til strategisk bæredygtighed

Mange kulturhuse er allerede i gang med konkrete grønne tiltag i drift og produktion. Energiforbedringer i bygninger, materialelegenbrug, affaldsreduktion og bæredygtige indkøb er blandt de mest udbredte initiativer. Samtidig viser undersøgelsen, at grøn bæredygtighed i stigende grad indarbejdes i kulturhusenes strategier og målsætninger.

Fremadrettet kan kulturhusene spille en endnu stærkere rolle som lokale drivkræfter i den grønne omstilling. Med deres stærke forankring i lokalsamfundet og deres brede publikumskontakt har kulturhuse et særligt potentiale for at formidle bæredygtige løsninger, skabe nye fællesskaber omkring grønne aktiviteter og inspirere til ændret adfærd blandt borgere og brugere. Samtidig kan arbejdet med grøn omstilling styrkes ved at integrere bæredygtighed mere systematisk i ledelse, drift og samarbejder.

Netværk og vidensdeling – en fælles brancheindsats

Undersøgelsen viser, at mange kulturhuse efterspørger mere viden og kompetenceudvikling i arbejdet med grøn omstilling. Over halvdelen af respondenterne peger på behov for kompetenceløft, og mange efterlyser bedre adgang til konkrete værktøjer, kurser og erfaringsudveksling.

Her kan brancheorganisationer og netværk spille en central rolle. Organisationer som Kulturhusene i Danmark og Danske Koncert- og Kulturhuse kan bidrage til at styrke vidensdeling og udvikling af fælles metoder for bæredygtig drift, klimaberegninger og grøn produktion. Gennem netværk, projekter og partnerskaber kan kulturhusene udvikle fælles standarder og praksisser, der gør det lettere for den enkelte institution at arbejde systematisk med bæredygtighed.

Strukturel støtte og partnerskaber

Analysen peger også på, at kulturhusenes grønne omstilling i høj grad afhænger af støtte og rammer fra eksterne aktører. Over halvdelen af respondenterne efterspørger økonomisk støtte for at kunne accelerere arbejdet med grøn bæredygtighed, og mange peger på behovet for samfundsforandringer og tydeligere politiske prioriteringer.

Stat, kommuner og fonde kan derfor spille en vigtig rolle ved at understøtte grønne investeringer i bygninger, tekniske installationer og kompetenceudvikling. Samtidig kan grønne krav i støtteordninger og partnerskaber være med til at accelerere udviklingen i branchen. På tværs af sektorer – mellem kulturinstitutioner, forskningsmiljøer, kommuner og bæredygtighedseksperter – kan nye samarbejder bidrage til at udvikle løsninger, der både reducerer klimaaftryk og styrker kulturhusenes rolle som lokale mødesteder. Dermed kan kulturhusene ikke blot mindske deres egen miljøpåvirkning, men også bidrage aktivt til den bredere grønne omstilling i samfundet.

Niveau	Barrierer	Behov	Mulige indsatser
Nationalt	<p>Manglende økonomiske ressourcer til grønne investeringer i bygninger, teknik og produktion.</p> <p>Lavt kendskab til ESG og begrænset brug af klimaregnskaber.</p> <p>Fravær af fælles standarder for bæredygtig kulturdrift.</p>	<p>Nationale rammer for finansiering af grøn omstilling i kultursektoren.</p> <p>Let adgang til værktøjer til klimaberegning, ESG-arbejde og dokumentation.</p> <p>Fælles standarder for bæredygtig kulturdrift.</p>	<p>Stat og nationale fonde kan etablere målrettede støtteordninger til grønne investeringer i kulturinstitutioner.</p> <p>Udvikling af nationale værktøjer til klimaberegning og bæredygtighedsrapportering tilpasset kultursektoren.</p> <p>Nationale videnscentre eller programmer for bæredygtig kulturdrift.</p>
Regionalt	<p>Begrænset koordinering mellem kulturinstitutioner og kommuner om grøn omstilling.</p> <p>Manglende regionale kompetencemiljøer og netværk for bæredygtig kulturproduktion.</p>	<p>Regionale samarbejdsplatforme og netværk for vidensdeling mellem kulturhuse. Kompetenceudvikling og rådgivning i bæredygtig drift og produktion.</p>	<p>Etablering af regionale netværk og udviklingsprogrammer for grøn kulturdrift. Partnerskaber mellem kulturinstitutioner, kommuner og uddannelsesinstitutioner. Regionale projekter om bæredygtig eventproduktion, publikumsadfærd og cirkulære materialestrømme.</p>
Lokal	<p>Manglende personalekapacitet og tid til at arbejde systematisk med bæredygtighed.</p> <p>Begrænset viden om, hvilke initiativer der har størst effekt.</p> <p>Begrænset indflydelse på bygninger og indkøbsaftaler.</p>	<p>Kompetenceudvikling blandt medarbejdere og frivillige. Praktiske værktøjer til bæredygtig drift, indkøb og arrangementer.</p> <p>Lokal forankring af grønne initiativer i organisationens strategi.</p>	<p>Integration af bæredygtighed i kulturhusenes strategier og daglige drift. Lokale partnerskaber med civilsamfund, virksomheder og kommuner om grønne aktiviteter. Initiativer, der påvirker publikums adfærd, f.eks. grøn transport, affaldssortering og bæredygtig forplejning ved arrangementer.</p>

Referencer

Brundtland, G. H., Khalid, M., & Agnelli, S. (1987). Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future. Oslo: FN's Verdenskommision for Miljø og Udvikling.

Dam Bjørkman, A.-S., Yde Bentsen, A., Törnfeldt, C., Cardoso, I., Andersen, C. W., & Jensen, T. (2024). Kultur 2023. København: Danmarks Statistik.

Danmarks Statistik. (12. september 2024). nyheder, analyser og publikationer: Danmarks Statistik. Hentet fra Danmarks Statistik: <https://www.dst.dk/da/Statistik/nyheder-analyser-publ/nyt/NytHtml?cid=49348>

Danske Koncert- og Kulturhuse. (5. marts 2024). Danske Koncert- og Kulturhuse. Hentet fra Danske Koncert- og Kulturhuses websted: <https://d-k-k.dk/wp-content/uploads/2026/02/DKK-vedtaegter-pr.-05.03.2024.pdf>

Danske Koncert- og Kulturhuse. (10. marts 2026). Danske Koncert- og Kulturhuse. Hentet fra Danske Koncert- og Kulturhuses websted: <https://d-k-k.dk/>

E. Vågen Svensson, L. e. (12. oktober 2024). Nordic Green Roadmap: The Nordic House in the Faroe Islands. Hentet fra The Nordic House in the Faroe Islands websted: <https://nlh.cdn.fo/savn/3hfhnbac/nordicgreenroadmap.pdf?s=kqFgqdueFXEdpDk3BMd0LhK1sSk>

EFRAG. (22. 12 2023). European Sustainability Reporting Standards (ESRS): Den Europæiske Unions Tidende: eur-lex.europa.eu. Hentet fra Den Europæiske Unions websted: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202490459

Ejgod Hansen, L., & Nordentoft, K. (2020). Kulturhuse i Danmark - et kvantitativt studie af et mangfoldigt felt. Aarhus: Center for Kulturevaluering, Aarhus Universitet og Kulturhusene i Danmark.

Ellen MacArthur Foundation. (1. 12 2024). Circular economy introduction: topics: Ellen MacArthur Foundation. Hentet fra Ellen MacArthur Foundation: <https://www.ellenmacarthurfoundation.org/topics/circular-economy-introduction/overview>

Heider Hov, D., & Rogge Pran, K. K. (8. marts 2024). Klima- og miljøarbeid i kultursektoren. Hentet fra kulturdirektoratets websted: <https://www.kulturdirektoratet.no/documents/10157/f01fac60-382f-4c14-babc-c9838d8a6d12>

Julie's Bicycle. (24. August 2017). Ressourcer: Julie's Bicycle. Hentet fra Julie's Bicycles websted: <https://juliesbicycle.org/resource/jam-packed-audience-travel-report/>
Minter, M., Jensen, C. L., & Chrintz, T. (2023). Danmarks globale forbrugsudledninger, sammenfatning. København: august.

Nordea-Fonden. (12. oktober 2023). Nyheder: Nordea-Fonden. Hentet fra Nordea-Fondens websted: <https://nordeafonden.dk/nyheder/38-mio-kr-skal-hjaelpe-kulturhuse-med-at-realiserere-deres-droemmeprojekter>

Nordea-Fonden. (10. marts 2026). Nyheder: Nordea-Fonden. Hentet fra Nordea-Fondens websted: <https://nordeafonden.dk/nyheder/landets-kulturhuse-faar-ny-handlekraft>

Rockström, J., Will, S., Noone, K., Persson, Å., Scheffer, M., Nykvist, B., & Rodhe, H. H. (2009). A safe operating space for humanity. *Nature*, 461, 472-275.

Kolofon

Grøn branchebeskrivelse – Kulturhuse 2025

Forfatter: Jacob Teglgaard

Redaktion: Jens Christian Nielsen, Esben Danielsen og Karen Broberg

Ekstern faglig kvalificering: Linnéa E. Vågen Svensson

Grafisk design: Anton Vinther

Udgiver:

Kulturens Analyseinstitut

Knudsvej 44 C

4000 Roskilde

info@kulturanalyser.dk

www.kulturanalyser.dk

Må gerne citeres eller anvendes med behørig reference.

Reference til publikation: Teglgaard, J. (2026). Grøn branchebeskrivelse – Kulturhuse 2025. Kulturens Analyseinstitut.

KULTURENS ANALYSEINSTITUT

Kulturens Analyseinstitut
info@kulturanalyser.dk
kulturanalyser.dk
(+45) 69 16 26 69
Knudsvej 44 C
4000 Roskilde
Danmark